

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΟ

Τα παιδιά ενθουσιάζονται από την πρώτη στιγμή που θα έρθουν σε επαφή με ένα μικρό ζώο και οι γονείς έρχονται άμεσα αντιμέτωποι με την απαίτηση τους να αποκτήσουν ένα κατοικίδιο. Πολλές φορές όμως ο ενθουσιασμός κρατάει μόνο την πρώτη στιγμή ή τις πρώτες ημέρες.

Όταν συνειδητοποιεί κανείς ότι μαζί με ένα χαριτωμένο κατοικίδιο, έρχονται πολλές ευθύνες, δουλειές αλλά και κίνδυνοι, τότε ο ενθουσιασμός μειώνεται. Αναλαμβάνοντας τις ευθύνες για το κατοικίδιο τους π. χ. φαγητό, νερό, βόλτα, καθαριότητα, τα παιδιά χρειάζεται να ξοδέψουν αρκετό χρόνο την ημέρα για το ζώο τους, παίρνοντας σίγουρα ένα σημαντικό «αντάλλαγμα».

Η συνύπαρξη ενός παιδιού με ένα ζώο είναι ευεργετική για πολλούς λόγους τόσο σωματικούς όσο και ψυχικούς. Απλώς και μόνο με την ύπαρξή τους τα ζώα διδάσκουν την πίστη, τη φιλία, τη συμπόνια και την ανιδιοτελή αγάπη. Συνυπάρχοντας με ένα ζώο, τα παιδιά γίνονται υπεύθυνοι άνθρωποι και ωριμάζουν πολύ, αφού αναλαμβάνουν ευθύνες, που έχουν σχέση με τις βασικές ανάγκες του ζώου. Έχει επίσης παρατηρηθεί ότι τα παιδιά που ζουν μαζί με ένα κατοικίδιο αντιμετωπίζουν λιγότερες ασθένειες ενώ αποκτούν και ισχυρότερο ανοσοποιητικό σύστημα αφού εκτίθενται από νωρίς σε περισσότερες μολύνσεις. Επίσης έχει παρατηρηθεί η μείωση καρδιαγγειακών νοσημάτων σε παιδιά που πάσχουν απ' αυτά. Τέλος, τα παιδιά μέσω της συνύπαρξής τους με ένα ζώο μαθαίνουν και κατανοούν στην πράξη τον κύκλο της ζωής ερχόμενα σε επαφή με το θάνατο και την απώλεια. Έτσι παίρνουν ένα μάθημα σκληρό αλλά πολύ σημαντικό για τη ζωή τους. Κατοικίδια για παιδιά από ποια ηλικία; Μερικές οικογένειες έχουν κατοικίδια (συνήθως σκύλο ή γάτα) πριν από τη γέννηση του παιδιού τους.

Δεν είναι λίγοι λοιπόν αυτοί που πανικοβάλλονται ακούγοντας ότι υπάρχει κίνδυνος για μολύνσεις κι έτσι διώχνουν τα κατοικίδια από το σπίτι, δίνοντας τα σε γνωστούς και φίλους. Δεν υπάρχει λόγος για πανικό. Αν το παιδί σας δεν παρουσιάζει προβλήματα υγείας τότε δεν υπάρχει κανένας λόγος για μια τέτοια αντίδραση. Με τη σωστή ενημέρωση από τον κτηνίατρο και τη λήψη σωστών μέτρων προφύλαξης (όπως το πλύσιμο των χεριών) το παιδί και το κατοικίδιο μπορούν να συμβιώσουν αρμονικά, συνήθως με ευεργετικά αποτελέσματα για το παιδί. Η ηλικία λοιπόν είναι κάτι το τελείως σχετικό, αλλά επειδή το παιδί χρειάζεται κάποιο βαθμό υπευθυνότητας για να μπορέσει να αναλάβει επιτυχώς κάποιες ευθύνες για το κατοικίδιο του, συστήνουμε ως ενδεικτική ηλικία αυτή των 3 ετών και άνω. Αν έχετε την επιλογή, ίσως είναι επίσης καλύτερο να αρχίσει το παιδί να ασχολείται με κάποιο μικρό ζώο αντί να αναλάβει «μεγαλύτερες» ευθύνες όπως π.χ. αυτές που έχει ένας σκύλος. Κατοικίδια και αρρώστιες Πολλές οικογένειες ενώ θέλουν να υιοθετήσουν ένα κατοικίδιο και γνωρίζουν ότι μπορούν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις, φοβούνται για τυχόν επιπτώσεις στην υγεία από μολύνσεις ή άλλες αρρώστιες.

Η σωστή ενημέρωση ανάλογα με το ζώο βοηθάει να μειωθούν αυτοί οι αδικαιολόγητοι, κάποιες φορές, φόβοι αλλά και να αποφευχθούν πραγματικοί κίνδυνοι, ιδιαίτερα για τα μικρότερα παιδιά. Επειδή τα μικρότερα παιδιά είναι πιο ευαίσθητα και επειδή βάζουν τα χέρια τους στο στόμα, η πιθανότητα να μολυνθούν από κάποια μικρόβια (όχι μόνο από αρρώστιες που μεταδίνουν τα ζώα) είναι υψηλή. Γενικά, οι μολύνσεις αυτές είναι κατά κάποιο τρόπο θετικές γιατί βοηθούν το ανοσοποιητικό σύστημα του παιδιού να εξελιχθεί και να ισχυροποιηθεί για να ανταπεξέλθει. Όμως ο αριθμός των μολύνσεων θα πρέπει να περιοριστεί ενώ δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι κάποιες από αυτές μπορεί να είναι επικίνδυνες. Ορισμένα ζώα, όπως τα ερπετά, οι χελώνες, οι βάτραχοι, τα κοτοπουλάκια και τα παπάκια μπορεί να μεταδώσουν επικίνδυνα μικρόβια όπως η σαλμονέλα. Οι μολύνσεις από το μικρόβιο της σαλμονέλας είναι ιδιαίτερα σοβαρές ειδικά σε παιδιά κάτω των 5 ετών. Συμπεριφορά με τα κατοικίδια Ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφερόμαστε στα ζώα πρέπει να διδάσκεται από τους γονείς μέσω του παραδείγματος και της εξήγησης. Π.χ. τα παιδιά μπορούν να πλησιάσουν ένα σκύλο ή μια γάτα αδέξια ή να παίξουν μαζί του άγαρμπα. Κάτι τέτοιο μπορεί να κάνει το ζώο να αγριέψει (καταλαβαίνοντας τη συμπεριφορά ως ενοχλητική ή επιθετική) και να αμυνθεί.

Οι γονείς πρέπει να δείξουν στο παιδί με ποιον τρόπο μπορεί να πλησιάσει ένα σκύλο ή μια γάτα, εξηγώντας ότι πρέπει να αφήσουμε το ζώο να αποφασίσει αν θέλει να το χαϊδέψουμε ή όχι και π. χ να μην το κυνηγάμε ή να του τραβάμε την ουρά. Ορισμένοι βασικοί κανόνες Όταν πλησιάζεις ένα σκύλο ή μια γάτα να γονατίζεις ή να κατεβαίνεις χαμηλά έτσι ώστε να μην φαίνεσαι σα γίγαντας. Ποτέ δεν αφήνουμε παιδιά μαζί με σκυλιά χωρίς επίβλεψη. όσο καλοπροαίρετα κι αν είναι τα κατοικίδια μας. Όταν αφήνουμε τα κατοικίδια μόνα τους στο σπίτι, τα περιορίζουμε σε χώρο που δεν έχουν πρόσβαση στα παιχνίδια των παιδιών. Προσοχή και στα παιχνίδια των παιδιών και των κατοικίδιων. Μπορούν να τα καταπιούν και τα παιδιά αν είναι μικρά. Δεν τους φωνάζουμε ούτε τα χτυπάμε.

Τα ζώα είναι ζωντανά πλάσματα και έχουν και αυτά ευαισθησίες. Τα ζώα χρειάζονται καθαριότητα. Το κυριότερα: Το νερό τους και η τουαλέτα τους πρέπει να καθαρίζονται τουλάχιστον καθημερινά. Αν έχετε νεογέννητο μωρό μην ξεχνάτε να δώσετε την απαραίτητη προσοχή και στο κατοικίδιο σας για αν αποφύγετε "σκηνές ζήλειας", οι οποίες μπορούν να γίνουν πολύ επικίνδυνες για το παιδί. Πριν οδηγηθούμε στην απόφαση να πάρουμε ένα ζώακι στο σπίτι μας, θα πρέπει να έχουμε συνειδητοποιήσει ότι θα το έχουμε κοντά μας, καλώς εχόντων των πραγμάτων, για πολλά χρόνια. Πρέπει εξαρχής να έχουμε αντιληφθεί ότι ένα ζώο έχει πολύ συγκεκριμένες φυσικές ανάγκες, οπότε πρέπει να είμαστε διατεθειμένοι κάθε μέρα να ξυπνάμε για την απαραίτητη βόλτα του, ανεξαρτήτως της ώρας που έχουμε κοιμηθεί το προηγούμενο βράδυ ή των καιρικών συνθηκών που επικρατούν. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όσο πιο έξυπνο είναι το κατοικίδιο (π. χ. σκύλος ή γάτα έναντι ερπετού ή πουλιού) τόσο πιο πολύ χρόνο, προσοχή, στοργή και εκπαίδευση χρειάζεται. Επίσης ένα ζώο έχει ανάγκη από συγκεκριμένη διατροφή και από τακτικές επισκέψεις στον κτηνίατρο.

Οπότε πρέπει να είμαστε διατεθειμένοι να ξοδέψουμε ένα κομμάτι του οικονομικού προϋπολογισμού μας για την κάλυψη αυτών των αναγκών. Σε περίπτωση που υπάρξουν προβλήματα συμπεριφοράς, όπως επιθετικότητα (π.χ. με το σκύλο σας), σας συνιστούμε να συνεργαστείτε με έναν καλό εκπαιδευτή, ο οποίος μπορεί να βρει λύση μαζί με εσάς και να σας εξηγήσει τι απασχολεί το ζώο σας. Σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις που εγκύπτουν προβλήματα στη συμπεριφορά του ζώου, αυτός που πρέπει τελικά να ασχοληθεί είναι ο ιδιοκτήτης του ζώου και όχι ο εκπαιδευτής, ο οποίος μπορεί μόνο σας δώσει συμβουλές και να σας δείξει πως μπορείτε να χειριστείτε ορισμένα πράγματα.

Συχνά η έλλειψη κίνησης (βόλτας), ο περιορισμός του ζώου σε πολύ μικρό χώρο και η έλλειψη επαφής με την οικογένεια (και γενικά το στρες) είναι οι κύριοι λόγοι για πιθανές αλλαγές στη συμπεριφορά του κάθε ζώου. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι, στην πραγματικότητα, ένα ζώο είναι ένα ακόμη μέλος στην οικογένειά μας κι έτσι ακριβώς πρέπει να το αντιμετωπίζουμε για μας αντιμετωπίσει και κι αυτό με τον ίδιο τρόπο

Πηγή : Paidorama.com [<http://www.paidorama.com/katoikidia-kai-paidia.html>]